

Risgrynspuddingens brända kanter

En av mina stora matupplevelsen var den första rostade brödskivan. Jag hade haft magsjuka och genomlidit svagt te, morotssoppa och blåbärssoppa. Nu ansågs magen mogen för fast föda och min mamma hade läst att rostat bröd var lämpligt. Vi hade ingen brödrost men fick låna av grannen. Det var ljuvligt. Brödets varma innanmäte. Det smältande smöret som samlats i små öar. De knapriga kanterna med en lätt bränd smak. Varken förr eller senare har en brödskiva smakat så ljuvligt.

Minnet väcks av Karolina Ramqvists bok *Bröd och mjölk* där hon bland annat beskriver det rostade brödet hon åt till frukosten hos sin mormor och morfar.

En fantastisk bok om mat som gemsamhetsskapare mellan generationerna, om mat som besatthet och mat som ångestskapare. Allt skrivet med en språklig exakthet som gör att man kan se risgrynspuddingens brända kanter mot det vita porslinet och känna den skrämmande lukten från pannkakorna mamman gräddade innan hon lämnade sin dotter ensam hemma på kvällen. För detta är inte bara en bok om mat utan om tre generationers kvinnor, om relationer och om vad det innebär att vara människa.

Läs den för att minnas måltider och dofter du glömt och den människa du en gång var.

Lena Hörngren

Mjölk och bröd

Karolina Ramqvist

Norstedts

Omslag: Sara R. Acedo

Karolina Ramqvist debuterade 1997, har gett ut flera romaner och bland annat tilldelats Per Olov Enquists pris för "en unik position i svensk samtidslitteratur". *Björnkvinnan* (2019) uppmärksammades stort, även internationellt. Hon har också skrivit noveller, filmmanus, essäer och kritik, samt varit chefredaktör för tidskriften Arena och medarbetare i DN.